

نایب قهرمان مسابقات آسیایی
کیک بوکسینگ از راه سختی که طی
کرده است می گوید

بارها شکست خوردم امادل سرد نشدم

منطقه
۷

اولین روز به تمرین نرسیدم

امیر شبانی سی و دو ساله از زمانی که ۱۰ سال داشته، ورزش را شروع کرده است. آن زمان در طرق باشگاه ورزشی نبوده است و افرادی که مثل او عاشق ورزش بودند، باید برای رسیدن به باشگاه به قول خودشان به شهر می آمدند. او هم برای اینکه بتواند در کلاس های رزمی استاد هادی شاهی که یکی از استادان صاحب سبک کیک بوکسینگ بوده است، شرکت کند، از طرق تا خیابان امام خمینی (ره) با اتوبوس می آمده است. شبانی می گوید: روز اول با پدرم سوار اتوبوس شدیم و مسیر رفت و برگشت را یاد گرفتم. حدود دو ساعت در راه بودم. جلسه بعد سوار اتوبوس شدم، اما چهار راه مقدم (پروین اعتصامی) پیاده شدم. از هر کسی می پرسیدم، می گفتند برو جلوتر می رسی، اما زمانی که رسیدم، کلاس تعطیل شده بود.

شکست، مانع ادامه دادن ورزشم نشد

این ورزشکار پنج ماه زیر نظر استاد به صورت جدی تمرین می کند. استاد به او می گوید که برای مسابقات آماده ای. با آنکه از هر نظر آماده بود، در اولین مسابقه شکست می خورد. استاد به او می گوید که طبیعی است و به دلیل اینکه تازه حال به مسابقه نرفته بودی، شکست خورده ای. خودت را برای مسابقه بعدی آماده کن. تمرین ها را با قدرت بیشتری شروع می کند، اما برای دومین بار، سومین بار و... شکست می خورد. در یک سال و نیم آن قدر شکست خورده بود که پدرش به او می گوید دست از این ورزش بردار، دیگر هزینه های ورزشت را نمی دهم. شبانی نه تنها ورزش را کنار نگذاشت، بلکه مصمم تر از قبل بوده و با این حرف ها عقب ننشست و حسابی تمرین کرد. امیر می گوید: متوجه شدم علاوه بر استرس هنگام مسابقه، خون سردی ام را از دست می دهم. تصمیم گرفتم برای مسابقه بعدی روی استرسم کار و آن را کنترل کنم.

بعد از این قول و قرار، برای کنترل استرسلش وقت می گذارد. سال ۱۳۸۳ مقام سوم استانی را به دست می آورد. این پیروزی برایش بسیار بزرگ بوده است. بعد از سه سال تمرین و مسابقه های مختلف، او به خواسته اش دست پیدا می کند. به قول خودش ترسلش می ریزد و از آن سال پی در پی مقام های اول تا سوم استانی را به دست می آورد. او می گوید: زیاد شکست خوردم، اما دل سرد نشدم. سال ۱۳۸۷ به اردوی تیم ملی دعوت می شود، اما به دلیل نداشتن حامی مالی نمی تواند به این مسابقه ها برود. او در سال ۱۳۸۹ به مسابقات برون مرزی اعزام می شود و مقام اول جوانان را کسب می کند.

ورزش آرامش دارد

شبانی ورزش کیک بوکسینگ را دوست دارد و آن را به هیچ وجه خشن نمی داند. او می گوید: بارها در خیابان راننده ای بد رانندگی کرده یا فردی به قصد دعوا جلو آمده است، اما به او گفته ام حق با اوست و حتی معذرت خواهی کرده ام. چند سال قبل یکی از هم محلی ها پسرش را به باشگاه او می آورد و می گوید در خانه از آزار و اذیت هایش در امان نیستیم. بعد از چند جلسه مادر آن پسر بچه به او می گوید نمی دانم چه اتفاقی در کلاس برایش افتاده که او در خانه آرام و سر به راه شده است. این استاد ورزش می گوید: شاید در ظاهر ورزشمان خشن به نظر برسد، اما همه انرژی هنر جو سر تمرین گرفته می شود. نکته دیگر اینکه مادر کلاس به هنر جوان احترام به بزرگ تر و فروتنی را آموزش می دهیم.

باشگاهی برای علاقه مندان ورزش های رزمی

شبانی بعد از به دست آوردن پیروزی هایش در مسابقه ها و تأیید استادش، به فکر تأسیس باشگاه ورزشی در طرق می افتد. زیرا می دانسته است که علاقه مندان بسیاری در محله اش هستند که برای یاد گرفتن ورزش های رزمی به محله های اطراف می روند. این استاد رزمی کار می گوید: هفده ساله بود که برای تأسیس باشگاه اقدام کردم. بنگاه محله مان گفت برو بچه جان بگو بزرگ ترت بیايد. ما به توفضایی را برای ورزش معرفی نمی کنیم. موضوع را با استاد در میان گذاشتم. او هم آمدا پای قول نامه را امضا کرد. او عاشق کارش بوده و هست. از ساعت ۷ صبح تا ۷ شب گروه های مختلف را تمرین می داد و به هیچ وجه احساس خستگی نمی کرد. شبانی علاقه را دلیل اصلی برای این موضوع می داند و می گوید: هنگامی که شما کاری را از روی علاقه، نه از روی اجبار انجام بدهید، نه تنها خسته نمی شوید، بلکه با انجام دادنش انرژی هم می گیرید.

طرق امکانات ورزشی خوبی ندارد

با آنکه امروز در طرق باشگاه های مختلفی در زمینه های ورزشی تأسیس شده است و افراد زیادی در طرق فعالیت ورزشی دارند، شبانی از امکانات راضی نیست. او می گوید: مجموعه ورزشی برادران شهید رضائیان که به بسیج هم شناخته می شود، کف پوش مناسبی برای ورزش نداشت. خودمان از بچه ها پول جمع کردیم و وسایل را خریدیم. آنچه سبب شده است باشگاهش را در طرق تعطیل نکند، استعداد خوبی است که بچه های طرق در ورزش رزمی دارند. این استاد رزمی کار ادامه می دهد: به عنوان مثال از سی نفری که به باشگاه می آیند، پانزده نفرشان استعداد خوبی در این زمینه دارند. اگر به این بچه ها توجه نشود، بی گمان سرد می شوند و قید ورزش را می زنند. او خودش را مثال می زند و می گوید: امسال بعد از دوازده سال در مسابقه های آسیایی بزرگ سالان رشته ام شرکت کردم. توانستم مقام نایب قهرمانی را به دست بیاورم. سه ماه تمرین کردم و سر کار نفتم و حدود ۳۷ میلیون هزینه کردم. حتی برای تأمین هزینه هایم وام گرفتم، اما دریغ از یک استقبال گرم از سوی مسئولان.

سمیرا منشادی شاید با او همسایه باشید و هم محله ای شما در طرق باشد و شاید او را به عنوان همکار می شناسید. اما از آنجایی که در کشور ما بیشتر نگاه ها متوجه رشته پرطرفدار فوتبال است، قهرمانان رشته های دیگر مانند امیر شبانی در رشته کیک بوکسینگ کمتر به چشم می آیند. شبانی از سال ۱۳۸۰ ورزش را شروع کرده و سال هاست در عرصه ورزش حرفه ای توانسته است عناوین متعددی برای شهرمان به ارمغان بیاورد. از جمله افتخاراتش می توان به مقام اول جوانان مسابقات برون مرزی سال ۱۳۸۹، مقام اول کشوری فول کنتاکت کیک بوکسینگ سال ۱۳۹۱، مقام دوم مسابقات برون مرزی پاکستان و مقام اول کشوری بزرگ سالان سال ۱۳۹۹ اشاره کرد. آخرین مقامش را همین ماه گذشته در مسابقه های آسیایی مراغه کسب کرد و توانست مقام نخست را از آن خود کند. او سال ها کیک بوکسینگ تمرین کرده و از ۱۰ سال قبل «رزم نوین» کار کرده است. ناگفته نماند زمانی که هفده سال داشته است، اولین باشگاه کیک بوکسینگ را در طرق دایر می کند. امروز بسیاری از کودکان، نوجوانان و حتی بزرگ سالان برای آموزش راهی باشگاهش می شوند.